

І. Д. Гамкало

Лацанич Ігор Васильович

ЛАЦАНИЧ Ігор Васильович (11. 07. 1935, с. Доманинці, нині у межах Ужгорода – 16. 07. 2003, Львів) – диригент, музичний діяч, педагог. Чоловік [Л. Божко-Лацанич](#). Народний артист УРСР (1979) і Татарстану (2001). Закін. Львів. консерваторію (1961; кл. хор. диригування [В. Василевича](#), оперно-симф. – *І. Паїна*). Водночас 1956–68 – хорист, суфлер, диригент, 1975–94 – гол. диригент, від 2001 – худож. кер. Львів. театру опери та балету ім. С. Крушельницької. 1968–70 – диригент-стажист (під керівництвом *К. Симеонова*) Ленінгр. ім. С. Кірова (нині С.-Петербург), 1970–75 – гол. диригент Донец., 1994–2001 – Татар. ім. М. Джаліля (м. Казань, РФ) театрів опери та балету. 1965–68 та 1975–94 викладав у Вищому муз. інституті (Львів): 1975–78 – завідувач кафедри опер. підготовки; 1970–75 – Донец., 1994–2001 – Казан. муз.-пед. інститутах. Засн. міжнар. фестивалю (1988) та конкурсу (1991) ім. С. Крушельницької у Львові. Проводив моногр. концерти, присвяч. укр. співакам, які виступали за кордоном, але починали свій твор. шлях на львів. сцені, серед них – О. Мишуга, С. Крушельницька, М. Менцінський, Є. Гушалевич, М. Голинський, М. Скала-Старицький, І. Маланюк. У творчості значну увагу приділяв укр. опері, особливо сучас. композиторам. Активно виступав і як симф. диригент, у репертуарі – твори М. Березовського, В. Сокальського, С. Людкевича, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, В. Косенка, К. Данькевича, А. Штогаренка, Г. Майбороди, В. Губаренка, М. Скорика. Серед опер. постановок: «Утоплена» (1962), «Різдвяна ніч» (1990), «Тарас Бульба» (1993) М. Лисенка, «Ярослав Мудрий» (1972), «Ріхард Зорге» (1976; обидві – 1-е виконання), «Украдене щастя» (1989) Ю. Мейтуса, «Заграва» А. Кос-Анатольського (1967), «10 днів, що сколихнули світ» М. Кармінського (1970), «Незабутнє» (1980; обидві – 1-е виконання), «Згадайте, братія моя...» (1994; 1-а сцен. версія) В. Губаренка, «Мати» В. Загорцева (1985), «Одеська балада» (1986), «Царівна-жаба» (1989) Б.

Янівського (усі – 1-е виконання), «Демон» А. Рубінштейна (1964), «Пікова дама» П. Чайковського (1972), «Чорт і Кача» А. Дворжака (1973, 1-е виконання в Україні), «Війна і мир» С. Прокоф'єва (1985), «Хованщина» М. Мусоргського (1985), «Князь Ігор» О. Бородіна (1987), «Царева наречена» М. Римського-Корсакова (1996), «Фра-Дияволо» Ф. Обера (1964), «Севільський цирульник» Дж. Россіні (1986), «Любовний напій» Г. Доніцетті (1965), «Травіата» (1975), «Ріголетто» (1988), «Отелло» (1990), «Трубадур» (1992), «Аїда» (2000) Дж. Верді, «Тангейзер» Р. Вагнера (1977), «Джоконда» А. Понкієллі (1975), «Кармен» Ж. Бізе (1991), «Тоска» (1988), «Мадам Баттерфляй» (1989), «Богема» (1997) Дж. Пуччіні; балети – «Вогненний шлях» В. Губаренка (1980), «Лускунчик» (1986), «Лебедине озеро» (2001) П. Чайковського, «Ромео і Джульєтта» С. Прокоф'єва (1988), «Спартак» А. Хачатуряна (1987), «Медея» Р. Габішвадзе (1982), «Створення світу» А. Петрова (1986), «Пори року» на музику А. Вівальді (1980). Разом із театрами гастролював у Києві, Одесі, Москві, містами Польщі, Голландії, Данії, Бельгії, Німеччини, Франції, Іспанії. Здійснив записи опер. та балет. вистав на радіо і телебаченні.

Рекомендована література

1. Кушаков Є. Служіння музі // Рад. Донеччина. 1972, 13 серп.;
2. Головащенко М. Дерзання вартє похвали // КіЖ. 1977, 14 квіт.;
3. Швець Н. Маєстро великих форм // Там само. 1985, 13 жовт.;
4. Лугових І. Імені Соломії Крушельницької // Карпат. зірка. 1990, 1 січ.;
5. Романюк П. та ін. Останній з могікан, або Нащо згодився віск з крил Ікара: пам'яті І. Лацанича // Молода Галичина. Л., 2003, 24 лип.;
6. Гамкало І. Невтомний пропагандист української опери (До 75-річчя від дня народження: пам'яті І. В. Лацанича) // Мист. обрії. К., 2010;
7. Теличко В. Ігор Лацанич // Профес. муз. культура Закарпаття: етапи становлення. Уж., 2010. Вип. 2;
8. Згадаймо, братія моя... Про видатного диригента Ігоря Лацанича: Спогади. Статті. Мат. Л., 2011.

Покликання на статтю:

Лацанич Ігор Васильович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53458>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).